

Veje alle de Betingelser, der stilles gennem Finansministeriet, vil man ogsaa kunne medtage den paa samme Maade som Kautionsforsikringselskaber, men jeg tror ganske vist, at det ikke vil faa megen Betydning, da det mulig vil falde vanskeligt for større Grupper af Embedsmænd at blive enige om at ofre saa meget, som her muligvis vil blive fordret, og derved Fordelen rimeligvis vil blive saa forsvindende lille, at de næppe vilde stride til at danne saadanne Foreninger.

Den anden Vej, det ærede kongevalgte Medlem pegede paa, at Staten skulde ligesom etablere en Forsikring for Embedsmænd og da til sin Betyggelse affordre visse Procent af Embedsgagen, har jeg ved nærmere Overvejelse — thi det er blevet overvejet omhyggeligt — fundet usædvanlig. Det vil ikke være let at tage saa stor en Procent, at Statskassen fuldkomment betrygges, og saa endda tilfredsstillende de Krav, som Embedsmændene netop rejste om, at Procenten dog ikke maa være saa høj, at den kan genere dem. Det vil derfor ikke være rigtigt at slaa ind paa denne Vej, lige saa lidt som paa andre Veje end den, her er peget paa. Der er jo ogsaa det, som det forekommer mig heldige ved Lovforslaget, saaledes som det her er fremsat, at de Embedsmænd, som netop ere i Besiddelse af privat Formue eller have heldige Forbindelser mellem Slægtninge og Venner, ikke ere tvungne ind under den ny Lovs Former og Raaderum, men kunne beholde den Udgang, de nu have, til selv at arrangere sig lige over for Staten. Men deraf følger atter, at naar de, som rimeligt er, ville blive i den gamle Vej, saa vil en eventuel gensidig Forsikringsforening mellem Embedsmænd netop komme til at savne de mest velhavende og bedste Elementer til dens Dannelse.

Da ingen yderligere ønskede at høre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Omgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

B. G. C. Jensen: Seg tillader mig at foreslaa dette Forslag henvist til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forhøjelse af Invalideforsørgelser m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 85 ff.)

Sagen fattedes under Forhandling.

Bjerre: Dette Regeringsforslag er blevet modtaget i det andet Ting med stor Velvilje fra alle Sider, og jeg antager, at det samme vil blive Tilfældet her i dette Ting. Invaliderne fra den første Slesvigke Krig ere jo allerede gamle Mænd, og de fra Krigen i 1864 ere jo i alt Fald saa gamle, at deres Erhvervsevne maa være bethdeligt svækket. Det er derfor i sin Orden, at der igen sker en Forandring i Lovgivningen paa dette Punkt til Fordel for Krigsinvaliderne og deres Enker. Den her foreslaaede Forhøjelse af 25 pCt. af Forsørgelsen er vist ikke mere, end hvad man fra alle Sider gerne gaar med til, og jeg takker den højtærede Finansminister, fordi han har bragt Forslaget frem. Det andet Ting har foretaget ikke saa saa Forandringer i Forslaget. I den ny § 4 i Forslaget har man villet hjælpe Fredsinvaliderne ved at bestemme, at deres Understøttelse i Fremtiden skal beregnes efter Reglerne i Loven af 20de November 1876. — § 5 er ogsaa kommen ind i det andet Ting, saa vidt jeg erindrer, paa Initiativ af det ærede Medlem for Frederiksbjerg (Dinesen). Den indeholder, saa vidt jeg kan se, kun en Retfærdighedshandling over for visse Invalider af Underofficersstanden, og det er altsaa noget, som man ikke kan have noget imod. — § 7 angaar de Invalider, som ere blevne fratagne deres Pension paa Grund af, at der er overgaaet dem en Dom, som har været værende i den offentlige Mening, og bestemmer, at de kunne faa Pensionen igen, naar de have faaet Mænsoprejsning; det have de nemlig ikke kunnet før. Det er ogsaa noget, som man vistnok maa billige. — § 8, der ogsaa er ny, har indført den Forandring, at de Invalider, der blive hjemsendte eller afstedigede under Krig, ikke i Fremtiden have behov at bevise, at de have faaet deres Skade under den militære Tjeneste; men det, at de ere blevne hjemsendte eller afstedigede under en Krig, er i Fremtiden tilstrækkeligt Bevis, saa at de kunne faa Pension. — § 9, der ligeledes er ny, er en Udvidelse af § 5 i Loven af 1ste Marts 1889. Det har nemlig